

hies deficeret ecclesie qz parvuli illi ecclesie membra erant. Ad secundam re-
spondet eodem modo Petrus etiam cum nondum esset constitutus caput ecclesie n-
figurabat ecclesiam sicut princeps rem publicam suam. Ad tertiam respondet ne-
gando assumptum qm in illo casu timor mortis non erat timendus sed suscipie-
nda mors p fide christi tuenda. sicut dictum est.

Feria quarta legitur passio s:m luam. Circa quam
possunt disputari sequentes questiones. Prima est. Utz iudas vendendo
christum pmiserit simonia. Secundo Utz peccatu crucifigentiu xpm fuit g-
uissimu. Tertia Utz voluntas huana in xpo alio voluerit q te voluerit.

De primam questionem sic proceditur. Et videtur q

Judas vendendo xpm non pmiserit simonia. Primo sic. Omne
peccatu pncipaliter in electione consistit sed voluntas eligens no
est te impossibili. vt dicit. nj. et bi. sed vendere christu erat impossibile qz non
pot aliquo tereno pco ppenari. vñ te sapientia dicit. Prover. nj. Preciosu
oz e cunctis opibus z oia que desiderat huic non valent pparari. g iudas ve-
dere non potuit christu. z p oleqns non pmisit simonia. Secundo sic. Acci-
piendo pecunia p cantandis missis non pmittit simonia. qz nullus tenet suis
stipendijs militare. z nihilominus in eucharistie sacramento in qualibet missa
continet cor^o xps. g etia Judas accipiendo pecunias vt traheret christu no
vitet simonia pmisisse. In oppositu est. qz simonia est studiosa voluntas eme-
di vel vendendi aliqo spuale vel spuali amorem. f iudas habuit studiu ven-
tendi christu sanctu sanctor. g christu vendendo simonia comisit. Respondeo
dicendu sub ista pclusionione. q Judas vendendo christu simonia pmisit. Ista
conclusio colligit apte ex c. q. studeat. i. q. i. vbi in glosa mouet ista. q. z ponit
pfata pclusio qua pbat duobus modis. Tu scz qz vendidit hoiem libez. ff.
ad. l. fal. de la. li. Tum secundo qz vendidit rem sacra. Preterea iudas non
solu simoniam comisit vendendo xpm. f etia alia vitia pessima incurrit. Pri-
mo qrem vitium infidelitatis estimando christu sanctu sanctor infimiti valo-
ris cui nulla res in pco possit pparari posse vendi. Secundo incurrit vitium
psumptionis maxime z heretis estimando xpm ee re sua qua posset vendere.
Sola em illa materia est rebira veditodi cuius venditor est dñs. in hoc ergo
q iudas reptavit vendere xpm qdammodo prestat^o e se ee dñm christi. qd e
hereticu. g Judas non tm simoniacus f infidelis z hereticus fuit vendendo
xpm. Ad rones in oppositu. Ad pma respondeet. q iudas vendere iure non
potuit f de facto fecit. vñ simoniam comisit. Ad secundam rndet negado
consequentia. Dicimus ei q facere pactionem de missa celebranda simonia
cu e temp. si tñ non habeat alios sumpt^o. z non tenet ex officio missam carare
potest accipere pecunia. sicut pductio sacerdotis faciunt non quasi precium
missae. sed quasi sustentaculum vite.

Ad secundam questionem sic proceditur. Et videtur q
petm crucifigentiu xpm non fuit grauissimu. Prio sic. Petm no n e gra-
uissimu qd bz excusatoz. sed xps excusauit petm crucifigentium eum dicens: